

ԿՈՌՈՒՊՑԻԱՅԻ ԿԱՆԽԱՐԳԵԼՄԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԹԻՎ ԿՎ/12/2022 ԿԱՐԳԱՊԱՀԱԿԱՆ ՎԱՐՈՒՅԹԸ ԿԱՐՃԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

ք. Երևան

«31» մայիսի 2022թ.

Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովը, կազմով՝ Հայկուհի Հարությունյանի, Արամայիս Փաշինյանի և Նարեկ Համբարձումյանի (այսուհետ՝ Հանձնաժողով), ՀՀ վարչական դատարանի դատավոր Հրաչ Մարտունի Այվազյանի կողմից հայտարարագրման ենթակա տվյալները «Հայտարարատու պաշտոնատար անձի 2020 թվականի գույքի, եկամուտների և շահերի» տարեկան հայտարարագրում սխալ ներկայացնելու փաստի առթիվ 2022 թվականի մայիսի 26-ի N ՎԻՎ/26/22 որոշմամբ հարուցված վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթի հիմքով հարուցված 2022 թվականի մայիսի 26-ի N ԿՎ/12/2022 կարգապահական վարույթի նյութերը.

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

1. Գործի նախապատմությունը.

Կարգապահական վարույթ հարուցելու առիթ է հանդիսացել ՀՀ վարչական դատարանի դատավոր Հրաչ Մարտունի Այվազյանի կողմից 2021 թվականի հունիսի 1-ին ներկայացված «Հայտարարատու պաշտոնատար անձի 2020 թվականի գույքի,

եկամուտների և շահերի» տարեկան հայտարարագրի (այսուհետ՝ Հայտարարագիր)՝ «Բ.6. Դրամական միջոցները» բաժնի «Բ.6.1. Բանկային հաշիվների մնացորդներ» ենթաբաժնում 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ 705,116 ՀՀ դրամ անկանխիկ դրամական միջոցների հայտարարագրումը, այն պարագայում, երբ ՀՀ կենտրոնական բանկի կողմից տրամադրված տեղեկատվության համաձայն՝ 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ Հրաչ Մարտունի Այվազյանի անվամբ սպասարկվող բանկային հաշիվներին առկա է եղել 5,511,133 ՀՀ դրամ հաշվի մնացորդ, ինչպես նաև Հայտարարագրի «Բ.1. Անշարժ գույքը» բաժնի «Բ.1.2. Տվյալ տարվա ընթացքում ձեռք բերված և օտարված անշարժ գույքը» ենթաբաժնում հայտարարագրված

հասցեում գտնվող բնակարանի 25,480,000 ՀՀ դրամ արժեքով օտարումից ստացված եկամուտը Հայտարարագրի՝ «Գ.1. Հայտարարատու պաշտոնատար անձի, նրա ընտանիքի անչափահաս անդամների և խնամակալության կամ հոգաբարձության տակ գտնվող անձանց եկամուտները» բաժնում չհայտարարագրելը:

Նշված փաստերի առնչությամբ 2022 թվականի մայիսի 26-ին հարուցվել է թիվ ՎԻՎ 26/22 վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը:

Հանձնաժողովը 2022 թվականի ապրիլի 22-ին Հրաչ Այվազյանին է հասցեագրել թիվ 01/715/1-2022 գրությունը՝ Հայտարարագրում վերլուծության արդյունքում հայտնաբերված անհամապատասխանությունների, այդ թվում նաև վարչական իրավախախտման վերաբերյալ վարույթ հարուցելու հիմք հանդիսացած անհամապատասխանության վերաբերյալ՝ խնդրելով գրությունը ստանալուց հետո 10-օրյա ժամկետում ներկայացնել պարզաբանում վերլուծության արդյունքում հայտնաբերված և գրությամբ ներկայացված անհամապատասխանությունների վերաբերյալ:

2022 թվականի մայիսի 24-ին Մ-2114-2022 գրությամբ Հրաչ Այվազյանի կողմից Հանձնաժողով են ներկայացվել վերը նշված գրությամբ հայցված պարզաբանումները, կից ուղարկվել են նաև պարզաբանումները հիմնավորող փաստաթղթեր:

Հանձնաժողովը 2022 թվականի մայիսի 4-ին Հրաչ Այվազյանին է հասցեագրել թիվ

258

01/847-2022 ծանուցումը Հայտարարագրում հայտնաբերված վերոշարադրյալ անհամապատասխանությունների վերաբերյալ՝ հրավիրելով 2022 թվականի մայիսի 26-ին վերջինիս ներկայությամբ կազմելու վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն:

2022 թվականի մայիսի 26-ին կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ թիվ ՎԻՎ 27/22 արձանագրությունը՝ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված առերևույթ իրավախախտման հատկանիշով:

Վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի քննությունը նշանակվել է 2022 թվականի մայիսի 31-ին, որն իրականացվել է Հրաչ Այվազյանի բացակայությամբ:

2. Վարույթի մասնակցի բացատրությունը.

Հրաչ Այվազյանն իր գրավոր պարզաբանմամբ, մասնավորապես, հայտնել է, որ հասցեում գտնվող բնակարանի օտարումից ստացված եկամուտը Հայտարարագրի՝ «Գ.1. Հայտարարատու պաշտոնատար անձի, նրա ընտանիքի անչափահաս անդամների և խնամակալության կամ հոգաբարձության տակ գտնվող անձանց եկամուտները» բաժնում չհայտարարագրելը տեղի է ունեցել վրիպման պատճառով, չնայած դրան, նշված բնակարանի օտարման գործարքի վերաբերյալ տվյալները նույն հայտարարագրում նշվել են, և որևէ միտում «Առկա են եկամուտներ (աշխատավարձ և այլ եկամուտներ)» բաժնում չհայտարարագրվելու մասով չի եղել:

Հայտարարագրի «Բ.6. Դրամական միջոցները» բաժնի «Բ.6.1. Բանկային հաշիվների մնացորդներ» ենթաբաժնում 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ 705,116 ՀՀ դրամ անկանխիկ դրամական միջոցներ հայտարարագրելու և ՀՀ կենտրոնական բանկի կողմից տրամադրված տեղեկատվության միջև առկա անհամապատասխանության հետ կապված Հրաչ Այվազյանը պարզաբանել է, որ 2020 թվականի տարեվերջին հայտարարագրվել է ՓԲ ընկերության իր բանկային հաշվին առկա գումարի մնացորդը՝ 705,116 ՀՀ դրամ, իսկ

ՓԲԸ-ից ստացված տվյալների համաձայն՝ 31.12.2020 թվականի դրությամբ իր բանկային հաշիվներին առկա 5,511,133 ՀՀ դրամ հաշվի մնացորդը հանդիսացել է սոցիալապես և անշարժ գույք ձեռք բերելու նպատակով թիվ վարկային պայմանագրով վարկի տրամադրման համար իր կողմից բանկում կատարված կանխավճարի գումարը, որը տվյալ տարվա հայտարարագրով նշվել է որպես տվյալ տարվա ընթացքում հանձնված փոխառության գումար, և ինքն ըստ էության տեղեկացված չի եղել, որ նշված կանխավճարի գումարը բանկը մուտքագրել է իր հաշվին՝ միայն 2021 թվականի հունվարի 8-ին ելքագրելով այն:

2. Որոշումն ընդունելու իրավական և փաստական հիմքերը, հիմնավորումները և պատճառաբանությունը.

Հրաչ Այվազյանը «Հանրային ծառայության մասին» օրենքի (այսուհետ՝ նաև Օրենք) 34-րդ հոդվածով սահմանված իրավակարգավորումների համաձայն՝ հանդիսանում է գույքի, եկամուտների և շահերի հայտարարագրման պարտականություն ունեցող անձ:

Օրենքի 40-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կետի համաձայն՝ հայտարարագիրը ներառում է հայտարարատուին սեփականության իրավունքով պատկանող դրամական միջոցները (այդ թվում՝ բանկում ունեցած), իսկ հոդվածի 3-րդ մասի 7-րդ կետի համաձայն՝ գույքը հայտարարագրելիս նշվում են դրամական միջոցի դեպքում՝ դրամական միջոցի չափը, ծագման աղբյուրը, տեսակը, արժույթը: Դրանից բացի՝ նույն հոդվածի 7-րդ մասով նախատեսված է, որ դրամական միջոցի դեպքում տարեկան հայտարարագրում ներառվում են տվյալ տարվա հունվարի 1-ի և դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ դրամական միջոցի չափը, ծագման աղբյուրը, տեսակը և արժույթը:

Օրենքի 40-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ տարեկան հայտարարագրում ներառվում են նաև տվյալ տարվա (հունվարի 1-ից մինչև դեկտեմբերի 31-ը ներառյալ) ընթացքում հայտարարագրման ենթակա անշարժ գույք, տրանսպորտի միջոց, թանկարժեք գույք ձեռք բերելու կամ օտարելու գործարքները՝ նշելով գույքի տեսակը,

ձեռք բերելու կամ օտարելու օրը, ամիսը, տարին, եղանակը, արժեքը (գինը), արժույթը, գործարքի մյուս կողմի անվանումը կամ անունը, ազգանունը, հայրանունը, հասցեն:

Օրենքի (մինչև ՀՕ 51-Ն օրենքի 17.02.2021 թվականին ուժի մեջ մտնելը գործող խմբագրությամբ) 41-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 12-րդ կետի համաձայն՝ հայտարարագրման ենթակա է Հայաստանի Հանրապետության դրամով, արտարժույթով կամ բնամթերային (ոչ դրամական) ձևով ստացված գույքը (նաև հայտարարագրման ոչ ենթակա) օտարելուց ստացված եկամուտը, իսկ նույն հոդվածի 6-րդ մասի համաձայն՝ եկամուտը հայտարարագրելիս նշվում են՝ 1) եկամտի տեսակը, 2) եկամտի ստացման աղբյուրը՝ եկամուտ վճարողի անվանումը կամ ազգանունը, անունը և հայրանունը, հասցեն, 3) եկամտի չափը (գումարը), 4) եկամտի արժույթը:

«Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովի մասին» օրենքի 24-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի համաձայն՝ Հանձնաժողովը քննում և լուծում է հայտարարագրմանն առնչվող խախտումների վերաբերյալ գործեր:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» օրենսգրքի 244.17-րդ հոդվածի համաձայն՝ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածով նախատեսված վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործերը քննում և վարչական տույժեր է նշանակում Հանձնաժողովը:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքով 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և իրավագիտակցությամբ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական մարմինը պարտավոր է ապահովել փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը՝ բացահայտելով գործի բոլոր, այդ թվում՝ վարույթի մասնակիցների օգտին առկա հանգամանքները:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 21-րդ հոդվածի 1-ին պարբերության համաձայն՝ եթե **կատարված վարչական իրավախախտումը նվազ նշանակություն ունի, գործը վճռելու համար լիազորված մարմինը (պաշտոնատար անձը) կարող է խախտողին ազատել վարչական պատասխանատվությունից և բավարարվել բանավոր դիտողությամբ:**

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի **282-րդ հոդվածի համաձայն՝ քննելով վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործը, մարմինը (պաշտոնատար անձը) ընդունում է գործի վարույթը կարճելու մասին որոշում (...)** **բանավոր դիտողություն հայտարարելու դեպքում:**

Հանձնաժողովը, համադրելով գործում առկա փաստական հանգամանքները, դրանց նկատմամբ կիրառելի իրավական նորմերի պահանջների հետ, թիվ ՎԻՎ/27/22 վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործի վարույթում հաստատված է համարում, որ անզգուշությամբ կատարվել է խախտում, այն է՝ ՀՀ վարչական դատարանի դատավոր Հրաչ Այվազյանը Հայտարարագրում «Բ.6. Դրամական միջոցները» բաժնի «Բ.6.1. Բանկային հաշիվների մնացորդներ» ենթաբաժնում 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ հայտարարագրել է 705,116 ՀՀ դրամ անկանխիկ դրամական միջոցներ՝ թույլ տալով Հայտարարագրում սխալ տվյալ ներկայացնելու արարք: ՀՀ կենտրոնական բանկի կողմից տրամադրված տեղեկատվության համաձայն՝ 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ Հրաչ Մարտունի Այվազյանի անվամբ սպասարկվող բանկային հաշիվներին առկա է եղել 5,511,133 ՀՀ դրամ հաշվի մնացորդ:

Հրաչ Մարտունի Այվազյանը Հայտարարագրում «Բ.1. Անշարժ գույքը» բաժնի «Բ.1.2. Տվյալ տարվա ընթացքում ձեռք բերված և օտարված անշարժ գույքը» ենթաբաժնում հայտարարագրել է

հասցեում գտնվող բնակարանի օտարում՝ 25,480,000 ՀՀ դրամ արժեքով: Մինչդեռ, նշված գույքի օտարումից ստացված եկամուտը Հայտարարագրի՝ «Գ.1. Հայտարարատու պաշտոնատար անձի, նրա ընտանիքի անչափահաս անդամների և խնամակալության կամ հոգաբարձության տակ գտնվող անձանց եկամուտները» բաժնում

չի հայտարարագրել, որով խախտել է Օրենքի 41-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 12-րդ կետի և 6-րդ մասի պահանջները:

Նշված արարքը հանդիսանում է վարչական զանցանք՝ հիմք ընդունելով «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածի 5-րդ մասի 1-ին պարբերությամբ սահմանված իրավակարգավորումը (հայտարարատուի կողմից հայտարարագրում անզգուշությամբ սխալ կամ ոչ ամբողջական տվյալ ներկայացնելը):

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 21-րդ հոդվածը սահմանել է, որ եթե կատարված վարչական իրավախախտումը նվազ նշանակություն ունի, գործը լուծելու համար լիազորված մարմինը (պաշտոնատար անձը) կարող է խախտողին ազատել վարչական պատասխանատվությունից և բավարարվել բանավոր դիտողությամբ:

Արարքի նվազ նշանակությունը գնահատելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել այն հանգամանքը, որ թեև ձևականորեն արարքը կարող է պարունակել «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքով» սահմանված արարքի հատկանիշներ, սակայն ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձին, հասարակությանը, պետությանը այնպիսի էական վնաս չի պատճառվել, որի հիմքով սահմանված պատասխանատվությունը դիտարկվի համաչափ: Նվազ կարևորությունը կիրառելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել խախտման բնույթը, դրա որակական կողմը, ինչպես նաև խախտում թույլ տված անձի վերաբերմունքը խախտման նկատմամբ:

Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ ՀՀ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածը նպատակ է հետապնդում ապահովել պետական պաշտոն զբաղեցնող անձի (ինչպես նաև վերջինիս ընտանիքի անդամի) հանրային հաշվետվողականությունը, վերջինիս հանրային գործունեության նկատմամբ վստահությունը, պետական պաշտոն զբաղեցնող անձի (ինչպես նաև վերջինիս ընտանիքի անդամի) կոռուպցիոն ռիսկերից զերծ գործունեությունը:

Խախտման հիմքով պատասխանատվություն սահմանելու հարցը որոշելու համար Հանձնաժողովը գտնում է, որ անհրաժեշտ է յուրաքանչյուր գործով գնահատել, թե արդյոք այդ խախտումը հանգեցրել է նորմով պաշտպանվող իրավահարաբերությունների

բուն էության խաթարմանը: Այս առնչությամբ էական է խախտման (արարքի) որակական կողմը: Սույն գործով Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Հրաչ Մարտունի Այվազյանի կողմից անշարժ գույքի օտարման և օտարման պայմանների (օտարման ամսաթիվ, գնորդի տվյալներ, տրանսպորտային միջոցի նույնականացման համար, գին) մասին «Բ.1. Անշարժ գույքը» բաժնի «Բ.1.2. Տվյալ տարվա ընթացքում ձեռք բերված և օտարված անշարժ գույքը» ենթաբաժնում ամբողջ և անհրաժեշտ ծավալի տեղեկությունն արդեն իսկ տրամադրվել է, իսկ «Գ.1. հայտարարատու պաշտոնատար անձի, նրա ընտանիքի անչափահաս անդամների և խնամակալության կամ հոգաբարձության տակ գտնվող անձանց եկամուտները» բաժնում չհայտարարագրելու արարքով վնասակար հետևանք չի առաջացել, և գործի փաստական տվյալներով հաստատված է, որ իրավախախտը նպատակ չի ունեցել վնասակար հետևանք պատճառելու:

Հաշվի առնելով վերոնշյալ հանգամանքները, Հանձնաժողովը գտնում է, որ Հրաչ Այվազյանի կողմից կատարված խախտումը հանրային վտանգավորության տեսակետից ունի նվազ նշանակություն:

Սույն գործով Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Հրաչ Այվազյանի կողմից Հայտարարագրի «Բ.6. Դրամական միջոցները» բաժնի «Բ.6.1. Բանկային հաշիվների մնացորդներ» ենթաբաժնում սխալ հայտարարագրված գումարի չափը 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ կազմել է 705,116 ՀՀ դրամ: Սակայն, ՀՀ կենտրոնական բանկի կողմից տրամադրված տեղեկատվության համաձայն՝ 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ Հրաչ Մարտունի Այվազյանի անվամբ սպասարկվող բանկային հաշիվներին առկա է եղել 5,511,133 ՀՀ դրամ հաշվի մնացորդ: Վարչական իրավախախտման վերաբերյալ վարույթի քննության արդյունքներով առկա, հայտարարատուի կողմից ներկայացված պարզաբանմամբ, ինչպես նաև ներկայացված

ՓԲԸ բանկային հաշիվների քաղվածքներով հաստատվում է այն հանգամանքը, որ նշված 5,511,133 ՀՀ դրամ հաշվի մնացորդը հանդիսանում է **վարկի կանխավճար:**

Նշված հանգամանքները մատնանշում են, որ խախտման արդյունքում այդ նորմով պաշտպանվող իրավահարաբերությունների էությունը չի խաթարվել:

Հաշվի առնելով վերոնշյալ հանգամանքները, Հանձնաժողովը գտնում է, որ Հրաչ Այվազյանի կողմից կատարված խախտումը հանրային վտանգավորության տեսակետից ունի նվազ նշանակություն:

Այս առումով Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ խախտման որակական կողմը պետք է գնահատման ենթարկել օրենքի ձևական և բովանդակային տեսանկյունից, որպեսզի պահպանվի կիրառվող օրենքի և դրանով հետապնդվող նպատակի միջև անհրաժեշտ հարաբերակցությունը:

Հաշվի առնելով վերոնշյալը՝ Հանձնաժողովը հաստատել է, որ Հրաչ Այվազյանի կողմից կատարված խախտումը հանրային վտանգավորության տեսակետից ունի նվազ նշանակություն:

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի (այսուհետ՝ Սահմանադրական օրենք) 69-րդ հոդվածի 1-ին մասի 15-րդ կետի համաձայն՝ ցանկացած գործունեություն իրականացնելիս և բոլոր հանգամանքներում դատավորը պարտավոր է ներկայացնել գույքի, եկամուտների, շահերի և ծախսերի հայտարարագիր «Հանրային ծառայության մասին» օրենքին համապատասխան և այդ օրենքով նախատեսված պահանջների պահպանմամբ:

Սահմանադրական օրենքի 67-րդ հոդվածի համաձայն՝ Դատավորը պարտավոր է պահպանել սույն օրենսգրքով սահմանված վարքագծի կանոնները: **Վարքագծի կանոնները չպահպանելը սույն օրենսգրքով սահմանված դեպքերում և կարգով կարող է հանգեցնել դատավորի կարգապահական պատասխանատվության:**

Սահմանադրական օրենքի 147-րդ հոդվածի 6-րդ մասի 1-ին կետի համաձայն՝ վարույթ հարուցած մարմինը կարճում է կարգապահական վարույթը, եթե՝ **առկա չէ կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմք**.

Սահմանադրական օրենքի 142-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ արարքը չի համարվում կարգապահական խախտում, **եթե այն, թեև ձևականորեն պարունակում է սույն օրենսգրքով սահմանված՝ դատավորին կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմքերի հատկանիշներ, սակայն իր նվազ կարևորության պարճառով** կասկածի տակ չի դնում տվյալ դատավորի

համապատասխանությունը դատավորի կարգավիճակին և իր էությանը չի կարող հեղինակագրվել դատական իշխանությունը:

Հանձնաժողովն անհրաժեշտ է համարում անդրադառնալ նաև միջազգային իրավական փաստաթղթերում ամրագրված՝ դատավորների կողմից ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հաշվետվողականության ապահովման և պատասխանատվության համաչափության վերաբերյալ դրույթներին: Այսպես, 2005 թվականին Հայաստանի Հանրապետությունը ստորագրել է Միավորված ազգերի կազմակերպության Կոռուպցիայի դեմ կոնվենցիան (ՀՀԱԳՆՊՏ 2008.02.11/9(17), որը Հայաստանի Հանրապետության համար ուժի մեջ է մտել 2007 թվականի ապրիլի 7-ին:

Կոնվենցիայի 11-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հաշվի առնելով դատական իշխանության անկախությունը և կոռուպցիայի դեմ պայքարում նրա որոշիչ դերը՝ յուրաքանչյուր Մասնակից պետություն, իր իրավական համակարգի հիմնարար սկզբունքներին համապատասխան և առանց դատական մարմինների անկախությանը վնասելու, պետք է միջոցներ ձեռնարկի դատական մարմինների աշխատակիցների ազնվության մեծացման ուղղությամբ և նրանց շրջանում կոռուպցիայի հնարավորությունները բացառելու համար: Այդպիսի միջոցները կարող են ներառել դատական մարմինների աշխատակիցների գործողություններին վերաբերող կանոնները:

ՄԱԿ-ի Թմրամիջոցների և հանցագործության դեմ պայքարի գրասենյակի ուղեցույցի համաձայն՝ դատավորների կողմից ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հաշվետվողականությունը զարգացող միտում է և նպատակ ունի հասցեագրել շահերի բախման, յուրացման կամ ապօրինի հարստացման խնդիրները (տե՛ս ՄԱԿ-ի Թմրամիջոցների և հանցագործության դեմ պայքարի գրասենյակի «Հոդված 11-ի կիրառական ուղեցույց և գնահատման շրջանակ», կետ 44¹):

Գույքային դրության վերաբերյալ ամբողջական տվյալների ներկայացումը Վենետիկի հանձնաժողովի կողմից կոռուպցիայի կանխարգելման գործում դիտարկվել է որպես արժեքավոր զենք (տե՛ս «Ժողովրդավարություն՝ իրավունքի միջոցով» եվրոպական հանձնաժողովի (Վենետիկյան հանձնաժողով) CDL-AD(2014)008, 24

¹https://www.unodc.org/res/ji/import/programmes_projects_initiatives/the_united_nations_convention_against_corruption_implementation_guide/the_united_nations_convention_against_corruption_implementation_guide.pdf

մարտի, 2014 կարծիք No. 712 / 2013): Կարևորելով ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հաշվետվողականությունը՝ Վենետիկյան հանձնաժողովն անդրադարձել է նաև ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի հայտարարագրման պարտավորության չկատարման դեպքում պարտասխանավորությանը և դրա համաչափությանը: Ըստ Վենետիկյան հանձնաժողովի՝ ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի հայտարարագրման պարտավորության չկատարումը պետք է առաջացնի այնպիսի պատասխանատվություն, որը կարող է ծառայել կոռուպցիան զսպելու նպատակին: Բացառություն կարող է կիրառվել հայտարարագրում մանր և ոչ դիտավորյալ բացթողումներ ունենալու համար, սակայն հայտարարագիր չներկայացնելը բավարար լուրջ խախտում է, և կարող է հանգեցնել պաշտոնից ազատման (Վենետիկյան հանձնաժողով CDL-AD(2015)042, 21 դեկտեմբերի, 2015 կարծիք No. 825/2015):

Նշվածից հետևում է, որ դատավորների կողմից ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հայտարարագրման պարտավորությունը ծառայում է կոռուպցիան զսպելու նպատակին՝ բացառելու համար շահերի բախման, յուրացման կամ ապօրինի հարստացման խնդիրները, իսկ բոլոր այն դեպքերում, երբ առկա է հայտարարագրում մանր և ոչ դիտավորյալ բացթողումներ, որոնցով չի խաթարվում հայտարարագրման պարտավորության բուն նպատակը, պատասխանատվությունը բացառվում է:

Հաշվի առնելով վերոնշյալ կարգավորումների բովանդակությունը և հիմք ընդունելով վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործի վարույթում հաստատված հանգամանքները՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ Հրաչ Այվազյանի կողմից «Հանրային ծառայության մասին» օրենքով նախատեսված պահանջների պահպանմամբ գույքի, եկամուտների և շահերի հայտարարագիր չներկայացնելու արարքը հանրային վտանգավորության տեսակետից նվազ նշանակություն ունենալու պարագայում, 2022 թվականի մայիսի 26-ին հարուցված թիվ N ԿՎ/12/2022 կարգապահական վարույթում առկա չէ վերջինիս կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմքը:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը և ղեկավարվելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի 147-րդ հոդվածով, «Կոռուպցիայի

կանխարգելման հանձնաժողովի մասին» օրենքի 25-րդ հոդվածի 6.1-րդ մասով՝ Հանձնաժողովը.

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

1. ՀՀ վարչական դատարանի դատավոր Հրաչ Այվազյանի նկատմամբ 2022 թվականի մայիսի 26-ի հարուցված թիվ N ԿՎ/12/2022 կարգապահական վարույթը կարճել՝ կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմքի բացակայությամբ:

2. Սույն որոշումը եռօրյա ժամկետում ուղարկել Հրաչ Այվազյանին, Դատավորների ընդհանուր ժողովի Էթիկայի և կարգապահական հարցերի հանձնաժողովին և ՀՀ արդարադատության նախարարին:

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝

ՀԱՅԿՈՒՎԻ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ